

Моління про чашу

Олександр Сергійович Жабенко

13 липня 2020 р.

Чи Христос сперечався?

- ▶ Моління у Гефсиманському саду описане усіма синоптичними євангелистами. Це подія після Тайної Вечері перед Його взяттям під варту та судом, а потім стражданнями, розп'яттям, смертю, погребінням та Воскресінням. У Євангеліях це вірші: Матфея 26:36-46; Марка 14:32-42; Луки 22:31-34. У багатьох людей виникає питання: що означають прохання і поведінка Христа.
- ▶ Христос не сумнівався в Гефсиманії, також не сперечався. Але людині невластиво бажати страждань і смерті, саме це яскраво виявляється в Його молінні. Тим не менше, Він знає, що буде, і це зміцнює Його як людину.
- ▶ Можна ще так сказати, що Христос не був фанатичним.

У чому проблема?

- ▶ Але скільки не думай про щасливе майбутнє, про перемогу та інше, бажання страждати все одно не виникає, також і бажання помирати. Тому неправильно думати, що Христос як людина просто усвідомив, що відбудеться після страждань і смерті і тому зміг оволодіти своїми почуттями і бажаннями. Ні, це не так.
- ▶ Саме згода з Божою волею щодо Його Жертви була необхідна для спасіння людства. Інакше людська воля так і залишилася б відділеною і незгодною з Божою.

Продовження.

Згадайте про дитину. Приклад узятий з книжки «Домовлятися завжди», але він такий життєвий. Отже, уявіть, що Ваша дитина (якщо вона є, а якщо немає, то уявіть, що вона є) не любить капусту, а саме її потрібно їсти, щоб дитина була здоровою. Ви кажете: «Гаразд, спочатку з'їж капусту, а тоді твоє улюблене морозиво». Дитина готова з'їсти морозиво... АЛЕ... Не хоче їсти капусту. І які б варіанти Ви не придумували, якщо вона не любить капусту... Напевно, Ви зрозуміли.

Як Йому це вдалося?

- ▶ Ось власне про небажання страждати і вмирати йде мова. Про бажання жити і радіти.
- ▶ Людський розум Христа знав, що буде, бо поєднаний іпостасно з розумом Божим. Тому Христос страждав розумно, Він знав про усі наслідки та події щодо того. Це було свідоме рішення. Отже, з боку розуму не було спротиву. А з боку волі. Людська воля Христа є слухняною Божій волі. Зверніть увагу, Господь переміг як людина не усвідомленням і знанням майбутньої перемоги (хоча воно має для цього значення, власне для розуму Христа), але послухом, довірою і спілкуванням з Отцем і Духом.

- ▶ *Послухом.* Людина здатна чиюсь волю сприймати як свою і слухатися її. Ця здатність поділяти, брати участь у чийсь волі називається згодою, а в інших випадках послухом, слухняністю та подібно. Здатність чиюсь волю зробити своєю власною через послух, через участь.
- ▶ *Довірою.* Щоб це не викликало спротиву, потрібною є довіра. Христос як людина цілком довіряє Собі як Богу, а також Отцю і Святому Духу. Тому Його послух як людини є вільним.
- ▶ *Спілкуванням.* Тому і молиться Христос, бо це спілкування з Отцем і Духом (як і з посланим Ангелом, як у Луки) укріплює Його. Ця спільність, ця участь у Божій волі обожує людську волю, робить її здатною до добровільного прийняття страждань і смерті.

Ось власне, у чому смисл моління. Не в боротьбі чи спротиві, а в участі, спілкуванні та послухові в довірі.